

SLOVO K VOLBÁM

Už zakrátko, 3. a 4. října letošního roku, se uskuteční volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Jako křesťané víme, že „máme občanství v nebesích“ (Filipským 3, 20), jsme ale také občany své pozemské vlasti. Věříme, že Bůh se vtělil, stal se v Kristu člověkem, vstoupil do dějin, do příběhu svého stvoření. Proto se tážeme, jak následovat Boha, kráčet jeho cestou, a jak svou křesťanskou víru vtělit do příběhu našeho dočasného pobývání na Zemi, jejímuž malému kousku říkáme domov a vlast. Náš pobyt na Zemi nelze oddělit od společenských, kulturních, politických, ekonomických i ekologických souvislostí. Nikdo z nás nesejme podíl spoluzodpovědnosti na „fungování světa“. Křesťan se musí ptát, jak svou osobní odpovědnost provázat s poselstvím Kristova evangelia. Což se pochopitelně týká i sféry občanské. A málokterý výkon občanských práv má takový dopad na budoucnost naší země, jako je účast ve volbách, z nichž vzejdou příští zákonodárci a nová vláda.

Nepíšu vám proto, abych radil a doporučoval, koho volit. Ale rád bych s vámi sdílel, co je pro mě určitým vodítkem, komu dát ve volbách svůj hlas. Jde o metodu, kterou (netvrdím, že vždy úspěšně) se snažím používat ve všech oblastech života. Není to nic objektivního, žádná složitá technika či abstraktní filosofie. Učím se tomu od Ježíše, z evangelia. Na co zaměřit pozornost, čeho si všímat, k čemu obrátit pohled. Pozornost a všímavost, zaměření pohledu, totiž vypovídá o mnohém.

V předvolebních kampaních sleduji, na co zaměřují pozornost představitelé politických stran. Všímají si, z čeho mají voliči strach, co v nich vyvolává frustraci či agresii, a používají to jako nástroj pro získání moci a vlivu? Chtějí, aby voliči viděli naši republiku jako místo, kde je skoro všechno špatně, brnkají na struny nespokojenosti? Nebo zaměřují pozornost na podstatné věci, dovedou přinášet vize a mají (aspoň někdy) odvahu řešit (aspoň některé) skutečné a dlouhodobé problémy? Občas mám tu možnost vycestovat do zahraničí a srovnávat. A ze srovnání mi vychází jednoznačně, že Česká republika je relativně dobře fungující stát.

Měli bychom si více všímat faktorů, které z naší vlasti dělají – přes všechny dílčí nedostatky – jedno z privilegovaných míst na Zemi, kde je vcelku bezpečno, je tu sociální a zdravotní systém, ústavou zaručená práva a svobody atd. Nejedná se o samozřejmost. Pokud nejsme schopni vidět to dobré – a dobro není nikdy samozřejmé – a vážit si toho, co máme, pak o to můžeme dříve či později přijít. Prostě proto, že nebudeme dost všímaví a pozorní, abychom to dobré oceňovali, rozvíjeli a pečovali o ně.

Než půjdu k volbám, budu také srovnávat. Co která politická strana vidí dobrého v našem národě, naší společnosti a příležitosti k euroatlantické civilizaci a demokratickému světu, co navrhuje dělat, aby hodnoty svobody a solidarity, v nichž spatřuji dobro, přetrvaly a měli z nich užitek moji potomci i moji spoluobčané. Budu si zjišťovat, co která strana nabízí v oblastech, které považuji za klíčové: zajištění naší obranyschopnosti a bezpečnosti, nezadlužování příštích generací, šetrnosti k životnímu prostředí, dostupnosti bydlení, udržitelnosti penzijního systému, důrazu na vzdělanost, kulturnost, kvalitu školství, ochranu lidských práv, zastávání se slabších a pomáhání napadeným, a to zejména v situaci, kdy Putinovo Rusko vede krutou válku a působí nevýslovné utrpení v našem blízkém sousedství.

Odmítám politiky, kteří straší lidi, manipulují s nejnižšími pudy, slibují nesplnitelné, vykřikují laciná hesla na pouličních mítincích i na sociálních sítích, nebo apelují „volte nás, ať vám nevládne ještě někdo horší, než jsme my“. Nikdy nedám hlas žádnému politikovi, který si pod vznešeným slovem „mír“ představuje kapitulaci před silnějším agresorem. Odmítám volit mezi „menším“ a „větším“ zlem. Budu volit takové lidi a politické strany, u nichž získám větší důvěru, že dokážou zaměřit pozornost na to dobré a stavět na tom, a hlavně nezaměňují dobro za zlo.

Vyprošuji nám, abychom si vzali k srdci výzvu starozákonního proroka: „Učte se činit dobro. Hledejte právo, zakročte proti násilníku, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy“ (Izajáš 1, 17).

*Lukáš Bujna, plzeňský biskup Církve československé husitské,
ve svátek Povýšení sv. Kříže 14. 9. 2025*

